

издраска, и до толкосъ нарави, шото за много врѣма тѣхны-тѣ роднины неможахъ да гы познајта. Я можи-тѣ, на число 40 дѣши, съ дрѣгы мжкы мжчаше: насѣкохъ финиковы тоагы, по кои-то имаше оstry бодли, като шипове, и съ тѣхъ до толкосъ гы вихъ по гэрба, шото оніа шипове, забиваны въ тѣло-то, изваждахъ късове мѣса; а нѣкой си като не можахъ да прѣтърпать болкы-тѣ, умрѣхъ на мѣсто-то си, потенжли въ крѣви. Измлчены-тѣ момичета проводи на заточеніе въ великия Оасимъ; а мѣртвы-тѣ трѣпове, на избиты-тѣ правовѣрны христіаны, неостави да погрѣбкти въ землѣ-тѣ, нѣ гы скрыхъ вейны-тѣ тѣкъ тамъ незаровены, като мыслахъ, че съ тоа начиихъ тѣхна-та сѣравина ще сѧ угтай. Правовѣрни-тѣ сѧ радвахъ на свои-тѣ страдалци, кои твой твърдо устоахъ на вѣрѣ-тѣ си, а оплаквахъ гы, че незнахъ дѣ сѧ захвьрены тѣхны-тѣ мѣртви трѣпове. Наскоро слѣдъ това изгониухъ на заточеніе изъ Єгыпета и Левіїжъ Епископи-тѣ: Аммоніа, Мойна, Гліа, Филона, Єрміл, Павлина, Исиносира, Линамона,